

Dä drüdde Trätt knappe

von

Heinrich Ottensmeier

Muine loäbn Noahbas un Frünne!

Ett mott doach jümma van boädn Szuin kuhm'm, wänn Äolt un Jung luika Waige toän Bött! Un datt hadde bui Schwaden geot klappt!. Oabba inna leßtn Tuit wollt nich rächt maia ruidn. – Van dä Mannslui konn man just nicks Beggen. Dä äole Schwadn Krischoan make jümma un geot Buin'n Tall ubbn Hobe un ubbn Faile, un dä Junge, dä August, dä wullacke van'n Lechtwaian bätt teon Duistawaian, oasse wänn hoä ganich moeh teo kruigeen woä. Joa, hoä flöttke un kwinkelia dänn ganzen dach mett lachen Munne, oasse wänn hoä datt gräode Läos gewunn'n hedde! Un doa was watt van medde!

Un just dütt wasset, woarümme Schwadn Wuisken dä leßten Tuit mett Buan Gißichte harümmeloäp. Ett was mett Buin'n August ganich teofruidn. Szüß hadde dä Junge 's Oahms bui Vah un Moäm'm ubba Stohbn Bedn, Bä heddn Bick van' Voägge un van'n Lanne unnahöln. Hoä hadde dä Zeitung lesen un was äok moal noahn Noahba goahn, oabba hoä was jümma tuitlicks dä Bühn'träbbn haruppa goahn upp Buine Kahman un int Bedde krohbn. Oabba inna leßtn Tuit was datt annas woan. August mosse niu Bäo fahken näo noahn Nachmisse noahn Timmamann oadda noahn Scheoska oadda noahn Schnuida! Un oasse datt niu Bäoga twoämoall inna Wihken un just ubbn Middewihken un Szunnoamt vokamm, däo leä Bick Wuisken doach'n bihdn ubbe Lua. Datt konn doachnich reachta Oaht Buin, datt dä Junge jümma läda inkamm!

Wuisken woll un droffe niu nich Bäolange ubbeßidden, bätt datt dä Junge indraif, nai, ett günk tuitlicks mett Buin'n Krischoan inne Fean. Oabba joädmoal, wänn August noah Hius kamm, fah ett upp, stodde Krischoan an: „Hoäaße, dä Junge kümmt niu oäast wia inbummelt!“ – Wänn Krischoan Buin „Joa!“ brummt hadde, schnoake hoä hännich wuida. – Oabba datt konn doach nich Bäo wuidgoahn! Dä Junge kamm joa niu roäne wäch ubbe Billabahn!

Un wia knihda un knappe dä Träbbn ümme middn Nacht! Niu oabba was datt Buind vull! Krischoan kraich düttmoal 'n Stäot medda Kniufiust inne Ribbn, dadde Bick oannick vojage. Oasse hoä vonamm, datt August inkuhm'm was, woll hoä Buin'n Bäomm wuidaßagen. Oabba doa hadde hoä nich nett Wuisken rehet! Van dänn Nühkan woch Schelln! Un niu

kraich Schwadn Vah Büms Buin'n Szegen! Hoä was schuld, datt dä Junge upp „schlächte Wege“ kamm! Hoä hoäle dänn Jungen nich in Tucht un Toöa! Dä Bichte woll kain Anne nihm'm! Oäast oasse hoä teoßächt hadde, dänn Jungen int Gebätt teonihm'm, konn hoä Buine Döppe wia teomaken!

Dänn annan Moagen mosse niu Krischoan Buin'n August hänich dür dä hölten Mühl'n draiggen! Datt passe Bick geot, dänn Wuisken was näo inna Küken un bodde datt Fuia an. August stond inna Schnuikahman un foa dä Pea. Däo packen Bick dä Äole! Hoä was Bäo inna Brast, datt hoä nich moall „'n Moäggen!“ Beä. – „Nai, Junge, datt diu Boann'n dummen Stoffel bis, hedde eck muin Lihbe nich dacht! Joadn Oahmt, wänn diu Bäo lade inkümms, weckt Moäm'm upp, wänn diu dä Träbben uppgoäs. Un eck mott dä Nükaruigge dänn anlustan. Oabba dat diu näo nich spißkrihgen häs, datt dä drüdde Trätt knappet, datt buigruipe eck nich! Dä knappe doach oall, oasse eck näo Boan Junge was!“

August was niu doach wia nich Bäo dumm! Hoä namm Bick dä Laia teo Hachtn! Dä Träbbn knida nich maia, un Schwadn Moäm'm hätt nich oänmoall wia klagen briuket, datt dä Junge Bäo lade inkamm. – In dä äoln Waigen lich niu oall'n lüttken Hoaffäabn!

Jiu Otto van'n Stickdoän

